

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

163. Præsentatio illiterati quandonam sit jure ipso irrita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

& clarum Rotæ decif. in una Firmiana jurisp. 14. Novembr. 1786. coram Orano. & Gl. in c. ei, cui, de prob. in 6. quam, ut ait Garc. fequuntur omnes, & exprefse Jo. And. num. 1. ubi ait: Licet hæc opinio non modicum rigoris habeat in eo, qui est omnino proximus ætati legitima, nimis tamen præfump-
tuofum esse, hoc assertivè dicere, & conditoris esse, non glossatoris, huic æquitati providere. Idem tenet Franch. in cit. c. ei, cui. & ex eo Lott. l. 2. q. 47. num. 18. dum ait, jus commune in hac materia usque adeo rigorem servat, ut dum ætatem in promotum exigit, non contentetur, ut is valde proximus sit ætati idoneæ, v. g. etiam si ante prima Ordinationum tempora completurus esset ætatem requisitam.

Quæstio 162. Præsentandus ad beneficium sacerdotale, an & quando debeat esse actu sacerdos?

Respondeo: sicuti, num beneficium sacerdotalem Ordinem annexum habeat, nec ne, ita num præsentatus habere debeat tempore præsentationis dictum Ordinem; an verò sufficiat habere illum habitu, seu talis sit præsentatus, ut intra annum ad presbyteriū promoveri possit, pendet ex mente seu voluntate fundatoris (vel etiam statuti, si exinde requiritur) Corrad. & Lott. paulò post citandi. Quæ mens ex verbis fundatoris est merienda & colligenda; de quo plura sub initium primæ partis. Illud hic breviter reperendum, quòd, dum verba fundationis vel statuti respiciunt actum præsentationis, v. g. diceretur: *præsentetur presbyter*; vel *præsentetur sacerdos, qui missas celebret*, præsentandus necessarîo tempore præsentationis debet esse sacerdos, & non sufficit habere ætatem requisitam ad sacerdotium. Si verò verba non respiciunt actum præsentationis, sed potius prosecutionem illius, v. g. si diceretur: *præsentetur, qui missas celebret*; vel etiam: *qui missas per se celebret*; vel, quòd obviniens beneficium missas dicat: vel, *præsentetur, qui missas celebrare teneatur*; vel si simpliciter constituat fundator, & exprimat beneficium esse sacerdotale; cum hæc omnia significant & respiciant prosecutionem ipsius præsentationis, & tempus post institutionem, non requiritur, ut sit actu presbyter; sed sufficit, ut talis sit habitu tempore præsentationis, seu habeat ætatem, ut possit promoveri tunc ad sacerdotium, hoc est, attigerit 25. annum, & intra annum fieri sacerdos; qualitas enim juxta verba intelligitur secundum statum illius. Corrad. l. 3. c. 7. num. 4. Garc. p. 7. c. 1. num. 79. & seq. Lott. l. 2. q. 47. a num. 8. Sed neque in hoc facienda est distinctio inter fundationem laici & Ecclesiastici, ita ut ex fundatione laici requiratur tunc actu sacerdotium; ex fundatione autem Ecclesiastici tunc sufficiat esse habitu presbyterum; eò quòd Ecclesiasticus censetur se voluisse conformare dispositioni juris canonici, quòd, dum simpliciter exigit Ordinem aliquem in promovendo ad beneficium, censetur contentari, quòd quis habeat talem Ordinem habitu, seu ut habeat ætatem requisitam ad talem Ordinem, eumque suscipiat, quam primum possit, ut docere videntur Gut. Lamb. Ferret. Azor. p. 2. l. 6. c. 24. q. 3. & 4. apud Garc. n. 82. & apud Lott. num. 15. Barbat. & Rota. Nam si in fundatione laici ista verba importent, quòd requiratur actu sacerdotium, idem etiam importabunt in fundatione Ecclesiastici, & econtrà; si id non impor-

tent in fundatione Ecclesiastici, etiam non importabunt in fundatione laici. Garc. loc. cit. num. 83. Lott. loc. cit. num. 16. dicens, dictam distinctionem nullo jure aut ratione fultam esse.

Quæstio 163. Præsentatio illiterati quando nam sit jure ipso irrita?

Respondeo: si quis omnino illeliteratus sit, ut literas latinas nequidem legere sciat, illius, uti electio & provisio, ita etiam præsentatio ipso jure irrita est. Argumento c. ult. de temp. ord. in 6. quia ut dicitur c. illiteratos. dist. 38. *litteris carens sacris non potest esse aptus officii*. Laym. in c. cum in cunctis. de elect. §. inferiora num. 10. Si quis tamen legere & scribere sciat, licet non intelligat, ejus præsentatio, uti & facta ei aliàs collatio beneficii, videtur ipso jure esse valida: etsi, ut colligitur ex Trident. sess. 7. c. 3. & sess. 24. c. 12. rescindi debeat. Laym. ibid. num. 11. citans Nav. in c. si quando. de rescript. except. 12. num. 8. si tamen beneficium est curatum, aut Ecclesiæ Cathedralis, ad quam ita illeliteratus promoveretur, ipso jure irrita est promotio, Argumento c. cum in cunctis. & c. ult. de ætat. & qualit. Laym. ibid. Porò de literatura requisita ad beneficia, vide Lott. l. 2. q. 50. & quæ p. 1. dicta sunt. item dicenda infra de collatione.

Quæstio 164. Num patronus, dum idoneus est, præsentare possit se ipsum per se, vel per alium ad beneficium sui juris patronatus?

1. **R**espondeo ad primum negativè; ita enim expresse decifum est c. per nostras. h. t. debet enim esse distinctio, ut gl. in cit. c. v. præsentare. inter præsentantem & præsentatum, sicut inter dantem & recipientem, inter baptizantem & baptizatum, Corrad. l. 4. c. 2. num. 12. Castrop. cit. p. 7. n. 2. Pirh. h. t. num. 89. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 12. num. 193. citans quamplurimos cum communi. Proceditque idipsum etiam in beneficiis simplicibus; tametsi enim in cit. c. per nostras. sermo sit de personatu; eadem tamen ratio, in qua fundatur decifio dicti cap. ne scilicet Clerici seipfos præsentantes incidant in vitium ambitionis, etiam locum habet in beneficiis simplicibus. Jo. And. in cit. c. num. 3. Abb. n. 2. Barb. num. 7. quos citant & sequuntur Corrad. num. 16. Pirh. num. 90.

2. Poterit nihilominus patronus, quando jam esset præsentatus ab alio compatrono (posse enim patronos, dum plures sunt, unum ex se ipsis nominare seu præsentare, Argumento c. congregato. 16. q. ult. & c. quia propter. & c. ne pro defectu. de elect. ubi permittitur electoribus unum ex se deligere, tradit Castrop. cit. p. 7. n. 3. citatque gl. in c. constituit. h. t. Lamb. l. 2. p. 19. d. 25. Ricc. in pr. resol. 174. num. 3. Azor. p. 2. l. 6. c. 24. q. 3. Tusch. lit. P. concl. 595. Barb.) præsentationi jam de se factæ consentire (quia tum se non ingessit, neque ambitiosus reputabitur, sed magis vocatus ab aliis) non quidem dicendo: *præsentatio me ipsam*; sed *consentio præsentationi de me factæ*: ac proinde debet precedere aliorum patronorum de eò facta præsentatio, & ei de hac constare, uti ei constaret, dum præsentatio facta fuit palam per vota aperta; non autem, quòd illa fiat eodem tempore; si enim is unà cum aliis, absque eo, quòd scire poterat, se ab aliis præsentatum (ut fieret, dum præsentatio facta per viam secreti scrutini) adhuc nulla foret præsentatio, & juxta decif. Rotæ in Pergam. Castellania coram Burar. to decif. 316. num. 2. locus esset dispositioni c. per nostras;